

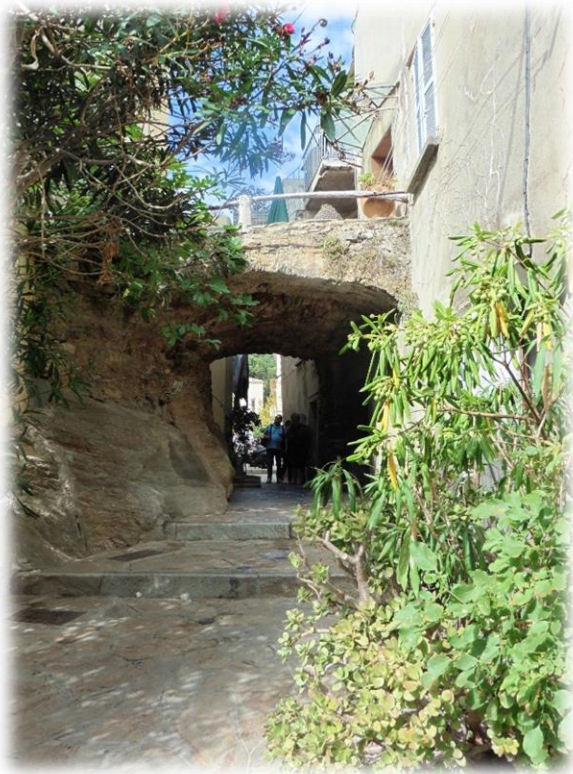

Beneden aan de zee kom ik in het Middeleeuwse dorpje Erbalunga. De helft van het dorpje is verkeersvrij, er zijn veel toeristen.

Erbalunga heeft nog een Genuese toren die nog deels intact is. Het heeft ook een kleine vissershaven. Er wordt vooral gevist op kreeft. Er zijn dan ook veel restaurantjes die kreeft aanbieden.

Ik kuier wat rond in de vele pittoreske straatjes en pleintjes vol charme en poëzie. Jammer dat Henri al dit moois niet kan zien.

Erbalunga gaat er prat op dat zij de toegangspoort zijn tot Cap Corse, dat zij in de regio het meest ongerepte dorp van schoonheid zijn. Ze kunnen wel gelijk hebben.

Henri ligt nog steeds op de reanimation in zijn glazen kamertje. Er wordt meerdere keren per dag bloed geprikt, infusen, onderzoeken. Er zijn ook al enkele resultaten gekend maar dat

vind ik privé. Hij herinnert zich nu ook dat hij bijgekomen is in de helikopter, dat hij zich daar probeerde te bevrijden, grof is beginnen te antwoorden enz. Ik moet nog altijd van die steriele doekjes over mijn schoenen trekken als ik hem ga bezoeken. De doekjes zijn veel te klein of mijn voeten zijn veel te groot, ik trek altijd die doekjes kapot. Het heeft geen zicht.

Dinsdag 18 september 2018

- Soort : Heen- en terugwandeling langs het Sentier de Littoral
- Plaats : Sain Florent
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

Deze wandeling vertrekt in het prachtige dorpje Saint-Florent. Ik was er al eerder geweest samen met onder andere Henri. Maar toen hebben we er geen wandeling gemaakt.

Saint-Florent telt maar een goeie 500 inwoners. Het dorpje ligt op een in het oog springende rotspiek. De ruïnes van de grote middeleeuwse citadel zijn opvallend, maar de romaans gebouwde kathedraal van Nebbio eveneens.

Saint-Florent is het laatst overgebleven deel van het in de 16e eeuw verlaten stadje Nebbio. Officieel was tot 1848 de naam van de plaats Italiaans San Fiorenzo.

Ik ontvang een sms van Henri, hij mag zijn glazen kamertje verlaten, gaat nu naar een eenpersoonskamer.

Ik ga elke namiddag of avond Henri bezoeken. Ik vertel hem dan wat ik die dag heb gedaan, welke wandeling ik heb gedaan enz.

De terugvlucht van Henri is voor overmorgen gepland. Maar het feit dat ze hem nu naar een andere kamer brengen betekent niet veel goeds. Ze hebben ook zijn identiteitskaart in de kluis van het ziekenhuis gelegd. Hij kan dus niet weg.

Henri stuurt mij nog een sms. Hij heeft gevraagd wanneer hij naar huis mag, dat zijn vliegtuig voorzien is op donderdag. Maar ze geven geen antwoord. Hijzelf denkt dat ze hem zullen houden tot donderdag om er zeker van te zijn dat hij niet meer zal wandelen.

Normaal kon ik deze morgen met de Popeyboot tot het Lotostrand varen om dan via het pad Littoral terug te komen. Maar ik heb gelezen dat je dan een watergeul dient over te steken, 10 m breed en 1 m diep en dat zie ik niet zo zitten.

Ik geraak inderdaad niet tot het Lotostrand, moet door die geul van 1 m diepte en dat laat ik liever aan mij voorbij gaan. Heb wel 2/3 van het pad kunnen doen.

Ik moet door de tuinen van een poepchique 5 sterrenhotel aan de rand van Saint-Florent.

Ik bezoek Saint-Florent. Er zijn heel veel toeristen maar dat moet je er bij nemen. Overal waar het mooi is komen nu eenmaal veel mensen.

Van aan de citadel heb je een mooi prachtig zicht op het dorpje en zijn haventje.

Woensdag 19 september 2018

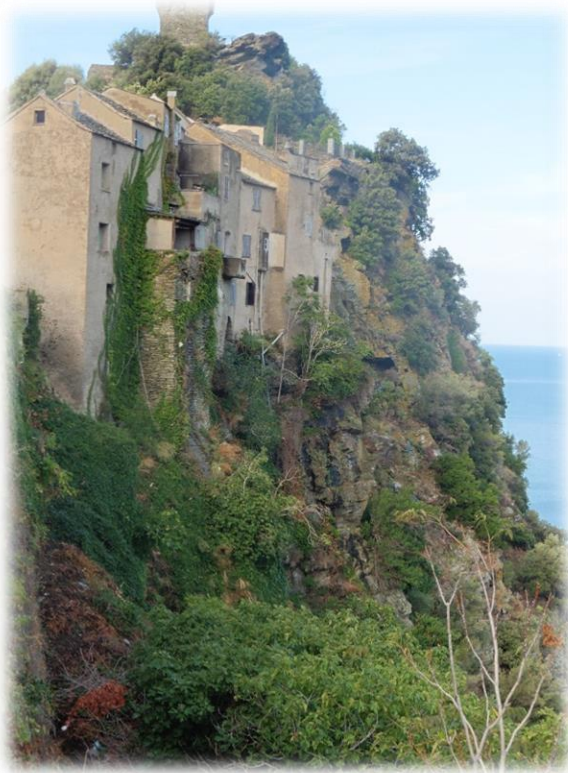
- Soort : Luswandeling Nonza
- Plaats : Nonza
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 5 uur

Ik had het een en ander gelezen over het bergdorpje Nonza. Helemaal beneden heeft het een zwart keienstrand. Maar uiteraard kom ik niet voor het strand.

Nonza is een leuk plaatsje dat je beslist moet aandoen als je op doorreis bent op Corsica. Het ligt als een adelaarsnest op de leistenen rotsen van de steile westkust. Honderd meter lager ligt een prachtig lang en breed strand. De huizen van Nonza zijn werkelijk gebouwd op allerlei uitsteeksel van de kliffen. De huizen gaan tot aan het strand via smalle steegjes en trappen.

Nonza heeft ook nog een oude prachtig gerestaureerde Genuese toren, de Torre di Nonza uit de 16de eeuw. Nonza dat is het echte Corsica, volgens mij een van de mooiste bergdorpjes van Corsica.

Nabij de toren vind je ook een rots waar door erosie een gat is ingeslepen met de nodige mooie fotoplaatjes als gevolg. Dit is één van de ongekende schatten van Corsica.

